

باب شصت و هفتم - لوح مبارک در جواب چند سؤال

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲، صفحه ۸۳ - ۸۴

باب شصت و هفتم - لوح مبارک در جواب چند سؤال

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه میفرماید قوله الاحلی:

هو الله

ای دو یار عزیز، هیچ میدانید که عبدالبهاء غرق چه دریائی است حال مصمم حرکت بفرنگستانم که شاید خدمتی باستان نمایم بقول عرب ضغث علی ابالة یعنی یکدسته ریسمان بفتیله چراغ منظم شده با وجود این جواب نامه مینگارم ولی مجبور بر اختصارم. مرقد حضرت شهید ملا علیجان روحی له الفداء بدرجه ای مبارکست که اگر من در طهران بودم بدست خویش میساختم لهذا باید چند نفر از یاران مصمم این خدمت شوند و زمینی ابتیاع نمایند ولو در جای تنها باشد و آن جسد مطهر را بآنجا نقل نمایند و پنجاه تومان جناب امین بجهت مصارف تقدیم نماید مرقد سلیمانخان من بعد کشف خواهد شد مرقد جناب طاهره در چاه باغیست آن نیز انشاء الله ظاهر و آشکار خواهد شد و اما بیست و چهار نفر دوره مبارک آن واحد اول بیان و پنج نفس مبارک دیگر است که بعد ظاهر و آشکار خواهد شد.

اما از بیان الف سنه در کتب اقدس مراد این است که قبل از الف قطعاً ظهور ممتنع و مستحیل است و جمیع نفوس مقدسه در ظلّ مبارک ولی بعد از الف سنه مصطلح بین ناس ممتنع و مستحیل نیست حال آن مدّت احتمال امتداد دارد میشود که هر روزی عبارت از هزار سال بشود چنانکه در قرآن میفرماید انّ یوماً عند ربّک کألف سنة مقصود این است که بعد از انقضاء الف سنه مصطلح بین ناس ظهور ثانی فوراً محتوم نیست شاید امتداد زیاد یابد انتهی

ORIGINAL